

Identyfikacja zwierząt

- Definicja pojęcia oraz cel
 - Sposoby

Identyfikacja zwierząt

Poprzez identyfikację zwierząt należy rozumieć nie tyle prawidłowe określenie jego gatunku, rodzaju czy też rasy, lecz przede wszystkim możliwość powiązania danego zwierzęcia z jego prawnym opiekunem.

W Polsce problem jaki stanowi prawidłowa identyfikacja zwierząt jest bardzo duży. Wystarczy spojrzeć na wszystkie schroniska dla zwierząt na terenie naszego kraju. To właśnie przez brak możliwości prawidłowej identyfikacji zwierzęcia z roku na rok stają się one coraz bardziej przepełnione.

Jak zatem można się domyślać identyfikacja zwierząt ma przede wszystkim na celu możliwość ustalenia kto jest prawnym opiekunem odnalezionego zwierzęcia i tym samym sprawne i szybkie odstawienie go do domu.

Najczęściej stosowanymi metodami oznakowania zwierząt umożliwiającymi ich identyfikację są:

- zawieszki teleadresowe
- tatuaż
- mikro czip

Zawieszki teleadresowe

Zawieszki teleadresowe są najpopularniejszą i jednocześnie najtańszą metodą oznakowania zwierząt towarzyszących. Na rynku konsumenckim można odnaleźć liczne ich rodzaje. Od prostych zamykanych zawieszek na obrożę do których wkładana jest kartka z danymi właściciela oraz podstawowymi informacjami o zwierzęciu przez grawerowane medaliony, do obróżka oraz szelek które mają na stałe wkomponowane dane zarówno zwierzęcia jak i jego opiekuna.

Podstawowym plusem tego rodzaju oznakowania jest możliwość bezpośredniego odnalezienia właściciela. Minusem natomiast jest możliwość utraty przez zwierzę tych danych poprzez np. zerwanie przywieszki lub zagubienie obroży.

Najbezpieczniejszą formą w tym przypadku są szelki z wkomponowanymi na stałe danymi.

Tatuaż

Tatuaż jest najczęściej stosowaną, przez zarejestrowanych hodowców, formą oznakowania zwierząt towarzyszących. Każde szczenię narodzone w zarejestrowanych hodowlach posiada swój unikalny tatuaż. Najczęściej tatuaże wykonuje się po wewnętrznej stronie ucha lub na pachwinie.

Ograniczenie się tylko do tego rodzaju oznakowania skutkuje jednak bardzo długą drogą w celu ustalenia jego domu. Ma to związek z faktem, że tatuaż stanowi tylko nr ewidencyjny pod jakim zwierzę zostało zarejestrowane w Polskim Związku Kynologicznym. Dlatego też procedura ustalenia właściciela jest bardzo długa. Wpierw bowiem trzeba odnaleźć w PZK namiary na hodowlę, z której pochodzi zwierzę, a następnie u hodowcy uzyskać informację na temat właściciela zwierzęcia.

Mikro czip

Mikro czipy w Polsce nie są jeszcze zbyt popularne. Poczyszającym jest jednak fakt, że z roku na rok odnotowuje się coraz większe nimi zainteresowanie.

Metoda ta polega na wprowadzeniu pod skórę zwierzęcia kapsułki z mikro czipem posiadającym unikalny numer.

Iniekcja jest bezbolesna a sam mikro czip w żaden sposób nie szkodzi zdrowiu zwierzęcia. Każde zwierzę, które zostało „zaczipowane” jest wprowadzone do bazy danych.

Dzięki takiemu rozwiązaniu po odnalezieniu np. psa można w bardzo szybki sposób odnaleźć jego właściciela i poinformować go o tym gdzie może odebrać pupila.

Niestety jak każda metoda i ta posiada minusy. Pierwszy, podstawowy minus to brak jednolitej ogólnopolskiej bazy. W związku z tym często powstaje duże zamieszanie w trakcie procesu ustalania właściciela. Kolejnym minusem jest umiarkowana dostępność „czipowania” w Zakładach Lecznictwa Weterynaryjnego.

Obecnie Mikro czipy są najczęściej popieraną oraz polecaną formą oznakowania i identyfikacji zwierząt towarzyszących.